

Matias Päiväniemi

Viimeiset tunnit

VIIMEISET TUNNIT

MATIAS PÄIVÄNIEMI

VIIMEISET TUNNIT

© 2019 Matias Päiväniemi

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
ISBN: 9789523307759

KELLO 17.00- 8.59

klo 17.00-08.59 Ei niin minkäänlaista muistikuvaa tapahtuneesta. Samanlainen päivä kuin yleensä. Viinaa ja sekoilua.

KELLO 09.00

Kello 09.00 Istun taas sängynlaidalla hirveässä krapulassa ja mietin, että miten olen taas tässä tilanteessa? Mikään ei taaskaan tunnu miltään, samaa paskaa päivästä toiseen. Nousen ylös ja avaan jääkaapin, toivoen, että siellä olisi edes muutama kylmä olut. Jotta pääsisin tästä krapulasta ja morkkiksesta, minkä olen taas itse aiheuttanut. En edes halua katsoa puhelintani, että mitä olen taas lähettänyt ja kenelle.

Ei helvetti, miksi tämä elämäni menee taas näin? Yritän parhaani mukaan olla hyvä ihminen, mutta riippuvuudet vain vievät minua. Miksi edes haluan jatkaa tätä kärsimystä enempää. Ehkä kaikille olisi parasta, jos häipyisin kaikkien elämästä, jos vain katoaisin, kaipaisikohan minua edes kukaan? Eivät ainakaan perheeni, he käänsivät selkänsä minulle jo ajat

sitten. Isäni menestyvä yrittäjä ja äitini alkoholisoinut kotirouva. Hyvät lähtökohdat elämälle.

Jääkaapissa on vain valot ja yksi väljähtynyt avattu olut, juon sen ykkösellä naamariini ja olo ei parane yhtään. Pakko saada jostain lisää. Tyhjennän housun taskut, miten minulla on näin paljon kolikoita ja seteleitä taskussa. Eilen meni taas niin kovaa, että puolet päivästä on ihan sumun peitossa. Liikaa lääkkeitä ja alkoholia sekaisin. Lasken kolikot ja setelit, ei jumalauta melkein 5.000€ .

Puhelin soi, Make soittaa ja onnittelee minua voitosta eilen. Mistä helvetin voitosta kysyin? Olimme kuulemma olleet eilen pimeässä kasinossa ja olin voittanut siellä pokerissa 6000€. Ja kuulemma tarjonnut sen jälkeen kaikille, eli ihan minun tyylistäni, silloin kun on rahaa niin silloin sitä myös menee ja paljon. En ole ikinä

osannut käsitellä rahoja, aina se menee mikä on tullutkin. Ei ole säästötiliä minulla, eikä plussakorttia. Silloin he saavat hakea minut vanhainkotiin, kun minulla on säästötili tai plussakortti.

Sovimme Maken kanssa treffit lähibaariin 9.45. Perinteeksi muodostuneet aamukaljat. Hyp-pään suihkuun, henkinen olo on todella hyvä, krapulasta huolimatta. Taas on rahaa millä mällätä, ja se tekee minut onnelliseksi tässä elämässä, juuri raha ja se arvostus mitä sillä saan muiden silmissä, tiedän, että se on vain harhaa. Mutta siitä tulee niin mahtava olo, saan taas olla tämän paskan kuningas.

Tiedän sisimmässäni, että tämä jengi missä pyörin, niin he käyttävät minua vain hyväkseen, silloin kun minusta on heille hyötyä, mutta ei se haittaa minua. Minun itsetuntoni on niin nollassa kaiken tapahtuneen jälkeen, että

tarvin nyt tätä ihailua ja huomiota. Haluan olla se meidän jengin ykkösjätkä. Haluan tulla sellaiseksi, ketä kaikki ihailee ja arvostaa. Se on helppoa näissä piireissä missä pyörin. Kunhan vain tarjoaa kavereille, niin ”ystäviä” riittää.

Tulen suihkusta ja pakko saada lisää juomista, en halua selvitä, eikä nyt tarvitsekaan, koska rahaa on . Katson kämppääni tai oikeastaan läävää. Kaljapulloja kämppä täynnä, vaatteet paskasina, kun ei ole ollut aikaa pestä, eikä kylä haluakaan. Valitsen kasasta vaatteet, jotka eivät haise niin pahalta ja vedän ne päälle. Samalla ovikello soi, katson ovisilmästä. Siellä seisoo kaksi isoa miestä nahkatakkit päällä ja toisella pesäpallomaila kädessä. He huutavat nimeäni, tiedän heti mistä on kyse. He ovat velanperijöitä. Kun sitä on käyttänyt päihteitä ja pelannut nyt viisi vuotta yhteen menoon, niin kallistahan se on ja on tullut lainattua viime

kuukausina vääriltä tyypeiltä. Makehan minut heihin tutustutti, on siinäkin minulla kaveri.

Nyt olisi varaa maksaa osa velasta, mutta sitten olisin taas persauki ja sitä fiilistä en enää halua kokea. Persaukisen elämä on yhtä helvettiä. Mieluummin kuollut kuin persaukinen. Samalla tiedostan, että he eivät häviä mihinkään, ennen kuin saavat rahansa. Piilotan nopeasti rahat, jätän 1000€ pöydälle, olen velkaa heille 10.000€ , jos saisin tällä 1000€ edes vähän lisääaikaa. Avaan oven ja heti toinen miehistä käy kimppuuni ja työntää minut seinää vasten. Nyt ne helvetin rahat tänne tai sinulle käy huonosti, sinä tiedät, että meidän kanssa ei pelleillä, tiedät mitä muille samassa tilanteessa oleville on käynyt. Ja tiedänhän minä, yks parhaista kavereistani makaa tälläkin hetkenä vihanneksena keskussairaalassa, noiden jatkien pikku käsittelyn jälkeen. Eikä hänellä ole toivoakaan paranemisesta. Koneet pitävät

Mikko on riippuvainen. Hänestä on tullut yksinäinen ja säälettävä ihminen. Saako Mikko viimeinkin asiansa kuntoon? Antaako läheiset hänelle anteeksi? Voittaako Mikko?

9 789523 307759

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi